

Keti Kesidi
SRCE OD SLADOLEDA

Edicija
KETI KESIDI

ZDRAVO!

Da li se stidite svoje porodice? Kada sam imala trinaest godina, bila sam ubeđena da nema tog deteta koje bi trebalo da se stidi svoje porodice VIŠE od mene (mama i tata, izvinite). A znate šta? Danas moja deca misle to isto... što nije fer!!!

Džud iz Srca od sladoleda zaista ima uvrnutu porodicu – baba i deda su čaknuti, tata umišlja da je drugi Elvis, a i mama joj je ozbiljno zabrazdila. Ne postoji savršena porodica, razume se, ali kada Džud konačno dođe do tog zaključka, uvideće da je bitna jedino ljubav među njenim članovima...

Radnja Srca od sladoleda odigrava se u Koventriju, gradu u kojem sam odrasla, tako da je bilo veoma zabavno unositi deliće stvarnog sećanja u priču. Zaista sam pevala božićne pesme na snegu, gledala Čarobnjaka iz Oza svakog Božića i imala avganistanskog hrta dovedenog iz kafilerije. Žao mi je što me nisu na rolerima sledili slatki, nespretni obožavaoci sa kosom poput slame, ali ne možete imati baš sve!

Verujem da će vam se dopasti Džud i Karter i ostali ljudi likovi iz Srca od sladoleda... Sklupčajte se na sofi i uronite u priču. Život nikada nije savršen ali, znate šta, ljubav može da vam pomogne da ga prebrodite. (Uz sladoled, naravno!)

Sve najbolje,

Keti Kesidi

XXXX

cathycassidy.co

Knjige Ketii Kesidi

DIZI
NAPLAVLJENO DRVO
INDIGO PLAVO
SKARLET
SREĆNA ZVEZDA
MEDENA

Keti Kesidi

SRCE od
SLADOLEDDA

Leo commerce, 2009

Naziv originala:
Scarlett – Sundae girl

Naziv knjige:
SRCE OD SLADOLEDA – KETI KESIDI

Copyright© Ketí Kesidi, 2007

Copyright © 2009 za Srbiju Leo commerce, Beograd

Sva prava zadržana. Nijedan deo ovog izdanja se ne sme reprodukovati, skladištiti u povratnom sistemu, ili prenositi, u bilo kom obliku, ili bilo kojim sredstvima, elektronskim, mehaničkim, fotokopirnim i sličnim, bez prethodne dozvole izdavača i vlasnika autorskih prava.

Urednik:

Nenad Perišić

Prevod:

Mirjana Živković

Lektura i korektura:

Jelena Dimitrijević

Prelom i korice:

Pintor Project

Za izdavača:

Nenad i Slađana Perišić

Izdavač:

ID Leo commerce, Beograd

Plasman:

ID Leo commerce, Beograd

Generala Mihajla Nedeljkovića 65/2

011/227-2077

011/2166-712

011/2166-714

063/507-334

E-mail:

nesaperisic@gmail.com

info@leocommerce.co.yu

www.leo.rs

Štampa:

Tercija – Bor

Tiraž:

1000

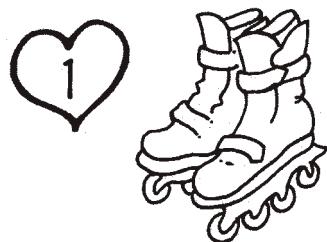
ISBN 978-86-7950-???-?

Zahvaljujem...

Lijamu na beskrajnoj podršci i zagrljajima, i zato što je u stanju da *Folksvagenovim* kombijem zaobiđe M25 dok ja vrištim u pozadini. Kalumu i Kejtlin što uspeju da prežive dok sam zauzeta pisanjem/maštanjem – oduvek ste bili najbolji prvi čitaoci mojih romana! Takođe hvala mami, tati, Endiju, Lori, Džoani i ostalim članovima moje predivne porodice. Niste me mnogo brukali, zaista – u poređenju sa Džudinim rođacima! Srećna sam što imam mnoštvo prijatelja – posebnu zahvalnost dugujem Heleni, Šini, Fioni, Meri-Džejn, Zari, Katrioni i svima koji su nalazili vremena da se zabavljaju, plivaju, gledaju trećerazredne filmove i vode poverljive razgovore tokom protekle godine. To mi je mnogo značilo.

Hvala Polu što se brinuo o mom veb sajtu i Martinu što se bavio matematikom. Hvala Darli, „tajnom agentu“, i njenim otresitim pomoćnicama Džuliji, Lusi, Zoi i ostalima iz agencije. Takođe zahvaljujem Rebeci, mom predivnom izdavaču, Adeli na idejama, kombiju i podsticajnim razgovorima... kao i Frančeski, Kirsten, Tanji, Džodi, Sari, Elison, Emili, Katji, Sari, Dženi & celom timu *Pafina*! Bez vas ne bih uspela da uradim ništa od ovoga.

Najveću zahvalnost dugujem deci iz celog sveta koja mi šalju i-mejlove, pišu mi ili dolaze na festivale i potpisivanje knjiga... vaša podrška, entuzijizam i odatnost velika su mi nagrada za uloženi trud.

Niko ne voli dan otvorenih vrata, zar ne? Tada sve izađe na videlo. Roditelji otkriju da nisi nosila svoj lepi smeđi blejzer, deo uniforme škole Sveti Josif, da si uradila samo jedan domaći iz matematike od septembra i da se družiš sa gomilom zastrašujućih spodoba iz desetog razreda koji crnim flomasterima ispisuju reči LJUBAV i MRŽNJA na zglavcima.

Bar se većina klinaca uzbuđuje zbog takvih stvari. Ali ne i ja. Prilično dobro stojim sa testovima, domaćim zadacima, a i školsku uniformu redovno nosim. Imam razumne, pouzdane, vredne prijatelje. Nastavnici me vole.

Zbog čega sam onda zabrinuta?

Odakle želite da počnem?

Ne brinem ja da će moja porodica saznati istinu o tome kako stojim u školi – više me plaši da će škola saznati istinu o mojoj porodici.

Biće vam jasno koliko mrzim dan otvorenih vrata ako vam kažem da sam u sedmom razredu bacila poziv koji je škola uputila svim roditeljima i rekla svojim da su u Svetom Josifu prekinuli tu tradiciju.

„Jesi li sigurna?“, sumnjičavo me je upitala mama. „To me mnogo čudi.“

„Ozbiljno ti kažem, smatraju da je to zastarelo.“

Mama je podigla obrvu i progutala laž. Pomislila sam da sam problem rešila do kraja srednje škole.

Nisam bila u pravu, razume se.

Juče je moja razredna, gospođa Devlin, zakazala pranje kose i feniranje u frizerskom salonu u kojem radi moja mama. „Da li je u pitanju neka posebna prilika?“, upitala ju je mama dok je namotavala pramen mišjesmeđe kose gospođe Devlin na ružičasti plastični vikler. „Idete li na neko lepo mesto?“

„Sutra je dan otvorenih vrata za osmake u Svetom Josifu.“

I to je bilo to. Provalili su me očas posla.

„Zašto nam nisi rekla da su ponovo vratili dan otvorenih vrata?“, zanimalo je mamu. „Kad samo pomislim da smo mogli da ga propustimo!“

Mmmm, kamo lepe sreće.

„Jadna gospođa Devlin, sigurno bi pomislila da nam je svejedno!“, uzviknula je mama. „Ništa ne brini, Džud, dolazimo u školu!“

I zaista, evo ih – svi su tu. Kakav košmar.

I ja sam tu, zadržano i užasnuto pratim šta se dešava. Jasno vam je da je za mene pravo mučenje što sam ovde, ali sam ipak, kada je gospodin Makgrat pitao ima li dobrovoljaca koji bi kuvali čaj i kafu na dan otvorenih vrata, istog časa podigla ruku kao prava šlihtara iz osmog razreda, što ja i jesam. Sama sebe pore-